

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 20. januar 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om emballering af visse varer efter vægt eller volumen i færdigpakninger

(76/211/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I de fleste af medlemsstaterne gælder der for færdigpakning til direkte salg af varer i pakninger, der er fremstillet og tillukket på forhånd, præceptive bestemmelser, som er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat og således hæmmer handelen med disse færdigpakninger; der må derfor indledes en indbyrdes tilnærmelse af disse bestemmelser;

for at muliggøre en korrekt forbrugerinformation må det angives, hvorledes oplysningerne om den i fær-

digpakninger indeholdte vares nominelle vægt eller volumen skal anføres på færdigpakningen;

det er ligeledes nødvendigt at fastlægge tolerancerne for indholdet af færdigpakninger, og med henblik på at lette kontrollen af færdigpakningens overensstemmelse med de fastsatte bestemmelser bør en referencemetode for denne kontrol klarlægges;

Rådets direktiv 71/316/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder ⁽³⁾, som ændret ved tiltrædelsesakten ⁽⁴⁾, fastsætter i artikel 16, at formålet med særdirektiver kan være en indbyrdes tilnærmelse af vilkårene for markedsføring af bestemte produkter, især med hensyn til måling og mærkning af de færdigpakkede mængder;

for visse medlemsstater frembyder en hurtig ændring af det påfyldningsprincip, der er foreskrevet i deres nationale lovgivning, samt tilrettelæggelse af nye kontrolformer og ændringer af systemet for enheder for mål og vægt, vanskeligheder; der bør derfor for disse medlemsstater fastsættes en overgangsperiode, som dog ikke må bringe forstyrrelser i handelen inden for Fællesskabet med de nævnte varer og ikke frembyde en fare for gennemførelsen af direktivet i de andre medlemsstater —

⁽¹⁾ EFT nr. C 48 af 25. 4. 1974, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. C 109 af 19. 9. 1974, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for færdigpakninger, i hvilke varer, med undtagelse af de varer, der er omhandlet af Rådets direktiv 75/106/EØF af 19. december 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om færdigpakning af visse væsker i bestemte volumenstørrelser ⁽¹⁾, bringes i handelen med henblik på salg i konstante ens nominelle mængder,

- lig med værdier, der i forvejen er valgt af påfyldningsvirksomheden,
- udtrykt i vægt- eller volumenenheder,
- på mindst 5 g eller 5 ml og højst 10 kg eller 10 l.

Artikel 2

1. Ved en færdigpakning forstås i dette direktiv en enhed bestående af en vare og den individuelle emballage, i hvilken den er pakket.

2. En vare er færdigpakket, når den uden køberens tilstedeværelse er pakket i en emballage af en hvilken som helst art på en sådan måde, at mængden af den i emballagen indeholdte vare har en forudbestemt størrelse, som ikke kan ændres, uden at pakningen åbnes eller undergår en synlig ændring.

Artikel 3

1. Færdigpakninger, der kan mærkes med det i punkt 3.3 i bilag I fastsatte EØF-tegn, er sådanne, som overholder forskrifterne i dette direktiv og dets bilag I.

2. De underkastes måleteknisk kontrol under de vilkår, der er fastsat i bilag I, punkt 5, og i bilag II.

Artikel 4

1. Alle de i artikel 3 omhandlede færdigpakninger skal være påført angivelse af den vægt eller det volumen, benævnt nominel vægt eller nominel volumen, af varer, som de ifølge bilag I skal indeholde.

2. Færdigpakninger med flydende varer skal være påført angivelse af det nominelle volumen, og færdigpakninger med andre varer skal have påført angivelse af den nominelle vægt, undtagen hvor dette er i modstrid med handelskutyme, eller med nationale retsfor skrifter, der er ens i alle medlemsstater eller med Fællesskabets retsfor skrifter.

3. Hvis handelskutyme eller nationale retsfor skrifter for en varekategori eller en type færdigpakninger ikke er de samme i alle medlemsstater, skal der på disse færdigpakninger mindst påføres de mål- eller vægtsangivelser, som svarer til den handelskutyme eller de nationale retsfor skrifter, der er gældende i bestemmelseslandet.

4. Indtil udløbet af overgangsperioden, under hvilken brugen af måleenheder i systemet i det britiske imperium, som anført i bilag II til Rådets direktiv 71/354/EØF af 18. oktober 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om enhederne for mål og vægt ⁽²⁾, ændret ved tiltrædelsesakten, er tilladt inden for Fællesskabet, skal, dersom Det forenede Kongerige eller Irland ønsker det, angivelsen af nominel vægt og/eller volumen udtrykt i SI-enheder i overensstemmelse med punkt 3.1 i bilag I til dette direktiv, på deres nationale område være ledsaget af en angivelse af den tilsvarende mængde i systemet i det britiske imperium (UK), der beregnes ved anvendelse af følgende omregningsfaktorer:

1 g = 0,0353 ounce (avoirdupois),

1 kg = 2,205 pounds,

1 ml = 0,0352 fluid ounce,

1 l = 1,760 pint eller 0,220 gallon.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører de angivelser, som færdigpakningerne i henhold til dette direktiv skal være påført, bestemmelse af volumen eller vægt eller de metoder, efter hvilke de er målt eller kontrolleret, nægte, forbyde eller begrænse markedsføring af færdigpakninger, som opfylder forskrifterne og kontrolbestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 6

De ændringer, som er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i dette direktivs bilag I og II, til de tekniske

⁽¹⁾ EFT nr. L 42 af 15. 2. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 243 af 29. 10. 1971, s. 29.

fremskridt, vedtages i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 18 og 19 i direktiv 71/316/EØF.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for inden atten måneder efter dets meddelelse at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan Belgien, Irland, Nederlandene og Det forenede Kongerige på deres eget område udsætte anvendelsen af dette direktiv og dets bilag til senest den 31. december 1979.

3. I den periode, under hvilken direktivet ikke finder anvendelse i en medlemsstat, indfører denne medlemsstat ikke efter datoen for direktivets vedtagelse skærper af deres på denne dato gældende kontrolforanstaltninger vedrørende mængden indeholdt i de færdigpakninger, som er omhandlet i dette direktiv, og som hidrører fra andre medlemsstater.

4. I samme periode godkender de medlemsstater, som har sat bestemmelserne i direktivet i kraft, på lige fod med og på samme vilkår som de færdigpakninger, der er i overensstemmelse med alle bestemmelserne i direktivet, færdigpakninger, som hidrører fra de medlemsstater, der nyder godt af den undtagelse, der er fastsat i stk. 2, og som er i overensstem-

melse med bestemmelserne i bilag I, punkt 1, selv om disse ikke er forsynet med det EØF-tegn, som er foreskrevet i punkt 3.3 i bilag I.

5. Den i bilag I, punkt 5, omhandlede kontrol, udføres af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som er bestemmelsesland, når det drejer sig om færdigpakninger fremstillet uden for Fællesskabet og indført på Fællesskabets område i en medlemsstat, der endnu ikke har sat direktivet i kraft ifølge forskrifterne i denne artikel.

6. Medlemsstaterne drager omsorg for at meddele Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager inden for det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. januar 1976.

På Rådets vegne

G. THORN

Formand

BILAG I

1. MÅLSÆTNINGER

Emballeringen af de i dette direktiv omhandlede færdigpakninger skal sikres på en sådan måde, at de færdiggjorte pakninger opfylder følgende betingelser:

- 1.1. det faktiske indhold af færdigpakningerne må i gennemsnit ikke være mindre end den nominelle mængde;
- 1.2. andelen af de færdigpakninger, der udviser negative afvigelser udover den negative tolerance, der er fastsat i punkt 2.4, skal være tilstrækkelig lille til at sætte partier af færdigpakninger i stand til at bestå de kontrolprøver, der er foreskrevet i bilag II;
- 1.3. ingen færdigpakning, der udviser en negativ afvigelse udover det dobbelte af den negative tolerance, der er anført i tabellen i punkt 2.4, kan forsynes med det EØF-tegn, der er foreskrevet i punkt 3.3.

2. DEFINITIONER OG GRUNDFORSKRIFTER

- 2.1. Den nominelle mængde (nominel vægt eller nominelt volumen) i en færdigpakning er den vægt eller det volumen, der er angivet på pakningen; det er den mængde af varen, som færdigpakningen anses for at indeholde;
- 2.2. det faktiske indhold af en færdigpakning er den mængde (i vægt eller volumen) af varen, som den faktisk indeholder. Ved alle kontrolprøver af varer, hvis mængde opgives i volumenenheder, er den mængde af det faktiske indhold, der tages i betragtning, mængden af dette indhold ved 20 °C uanset den temperatur, ved hvilken påfyldningen eller kontrollen foretages. Denne regel gælder dog ikke for dybfrosne og frosne varer, hvis mængde opgives i volumenenheder.
- 2.3. den negative afvigelse er den mængde, det faktiske indhold er mindre end den pågældende færdigpaknings nominelle mængde;
- 2.4. den negative tolerance for indholdet af en færdigpakning fastsættes i overensstemmelse med nedenstående tabel, i hvilken varerne efter vilkårene i punkt 2.5 og 2.6 er opdelt i to klasser »A« og »B« svarende til deres fysiske egenskaber og/eller de anvendte pakningsmåder og størrelsen af de nominelle påfyldningsmængder.

Nominel påfyldningsmængde Q_n , i gram eller i milliliter	Negative tolerancer			
	Klasse »A«		Klasse »B«	
	i % af Q_n	g eller ml	i % af Q_n	g eller ml
fra 5 til 25 ekskl.	—	—	9	—
fra 25 til 50	4,5	—	9	—
fra 50 til 100	—	2,25	—	4,5
fra 100 til 200	2,25	—	4,5	—
fra 200 til 300	—	4,5	—	9
fra 300 til 500	1,5	—	3	—
fra 500 til 1 000	—	7,5	—	15
fra 1 000 til 10 000 inkl.	0,75	—	1,5	—

Ved anvendelse af tabellen skal de negative tolerancer, som er angivet i procent i tabellen, omregnes til vægt- eller volumenenheder, som afrundes til tiendedel gram eller milliliter (ved overskridelser).

2.5. Som varer i klasse »A« anses:

- a) Produkter, der er faste eller ikke er letflydende på salgsstadiet, men som kan gøres tilstrækkeligt flydende ved påfyldningen, som ikke indeholder synlige faste eller luftformige bestanddele og for hvilke emballeringen kun kræver en arbejdsgang;
 - b) produkter i pulverform;
 - c) produkter sammensat af dele, stykker eller korn, hvor vægten af bestanddelene højst er lig med en tredjedel af den tolerance, som svarer til den nominelle mængde i færdigpakningen i kolonnen for klasse »A« i tabellen under punkt 2.4;
 - d) klæge, sejtflydende produkter, der let kan smøres ud,
- for så vidt disse produkter, når de er afvejet eller emballeret, ikke bearbejdes yderligere eller kun underkastet en bearbejdning, der ikke ændrer deres faktiske mængde.

2.6. Alle produkter, der ikke henhører under den under punkt 2.5 nævnte klasse, henhører under klasse »B«. Endvidere betragtes følgende produkter som klasse »B«-produkter:

- a) flydende produkter;
- b) produkter i færdigpakninger, hvis nominelle vægt eller volumen er mindre end 25 g eller 25 ml;
- c) produkter, hvis reologiske egenskaber (f.eks. fluiditet, viskositet) eller massefylde ved udstømning ikke kan holdes tilstrækkelig konstant med egnede tekniske hjælpemidler.

3.³ PÅSKRIFT OG MÆRKNING

Enhver færdigpakning, der er udført i overensstemmelse med dette direktiv, skal være forsynet med følgende påskrifter på emballagen, anbragt på en sådan måde, at de ikke kan udslettes, er let læselige og synlige på færdigpakningen under sædvanlige præsentationsvilkår:

3.1. De nominelle mængde (nominel vægt eller volumen), udtrykt i måleenhederne kilogram eller gram, liter, centiliter eller millimeter, ved anvendelse af tal, der er mindst 6 mm høje, hvis den nominelle mængde er over 1 000 g eller 100 cl, mindst 4 mm hvis den er 1 000 g eller 100 cl eller mindre, men over 200 g eller 20 cl, og mindst 3 mm hvis den er 200 g eller 20 cl, eller mindre, efterfulgt af symbolet for den anvendte måleenhed, eller eventuelt dens navn, i overensstemmelse med forskrifterne i direktiv 71/354/EØF.

Ved angivelse i enheder i systemet i det britiske imperium (UK) må tallene ikke være større end de tilsvarende angivelser i SI-enheder:

3.2. Et mærke eller en påskrift, der gør det muligt for de kompetente myndigheder at identificere påfyldningsvirksomheden eller den, der har ladet påfyldningen foretage, eller den inden for Fællesskabet etablerede importør;

3.3. Bogstavet lille »e«, af en højde af mindst 3 mm, der attesterer, at færdigpakningen efterkommer forskrifterne i dette direktiv, anbragt i samme synsfelt som anførelsen af den nominelle volumen eller vægt.

Dette bogstav har form som tegningen, der er vedlagt punkt 3, i bilag II, til direktiv 71/316/EØF.

Artikel 12 i ovenstående direktiv finder tilsvarende anvendelse.

4. PÅFYLDNINGSVIRKSOMHEDENS ELLER IMPORTØRENS ANSVAR

Påfyldningsvirksomheden eller importøren har ansvaret for, at færdigpakningerne opfylder forskrifterne i dette direktiv.

Den i en færdigpakning indeholdte varemængde (eller påfyldningsmængde), det såkaldte faktiske indhold, skal måles eller kontrolleres (efter vægt eller volumen) under påfyldningsvirksomhedens og/eller importørens ansvar. Målingen eller kontrollen foretages ved brug af et lovmæssigt måleinstrument, der er egnet til formålet.

Kontrollen kan udføres ved prøveudtagning.

Bliver det faktiske indhold ikke målt, skal påfyldningsvirksomhedens kontrol tilrettelægges således, at mængden af dette indhold sikres effektivt.

Denne betingelse er opfyldt, når påfyldningsvirksomheden foretager en fabrikationskontrol efter retningslinjer, der er godkendt af medlemsstaternes kompetente myndigheder, og opbevarer de dokumenter, hvor resultaterne af denne kontrol er optegnet, til disse myndigheders rådighed for at godtgøre, at såvel kontrollen som de korrektioner og tilpasninger, der har vist sig nødvendige, er gennemført regelmæssigt og korrekt.

Ved indførsler fra tredjelande kan importøren i stedet for at foretage måling eller kontrol godtgøre, at han har sikret sig tilstrækkeligt til at kunne påtage sig sit ansvar.

For varer, hvis mængde udtrykkes i volumenenheder, består en metode blandt andre til opfyldelse af måle- eller kontrolpligten i ved emballering af færdigpakninger at anvende en målebeholder, der er defineret i det direktiv, der gælder for disse, og fyldt under de vilkår, der er fastsat i samme og i dette direktiv.

5. KONTROL, DER SKAL UDFØRES AF DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER HOS PÅFYLDNINGSVIRKSOMHEDEN ELLER HOS IMPORTØREN

Kontrollen af færdigpakningernes overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv udføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder som stikprøvekontrol hos den, som foretager påfyldningen i emballagen eller, hvis dette er praktisk umuligt, hos importøren eller dennes inden for Fællesskabet etablerede repræsentant.

Denne statistiske kontrol ved prøveudtagning udføres i overensstemmelse med de regler, der er godkendt for kvalitetskontrol. Den skal være lige så effektiv som den referencemetode, der er nærmere angivet i bilag II.

6. ANDEN KONTROL UDØVET AF KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Dette direktiv er ikke til hinder for kontrol, som medlemsstaternes kompetente myndigheder måtte udøve i alle handelsled, særlig for at efterprøve, at færdigpakningerne er i overensstemmelse med forskrifterne i direktivet.

Artikel 15, stk. 2 i direktiv 71/316/EØF finder tilsvarende anvendelse.

BILAG II

Dette bilag fastlægger retningslinjerne for referencemetoden for den statistiske kontrol af partier af færdigpakninger, med henblik på at efterkomme forskrifterne i direktivets artikel 3, og i bilag I, punkt 5.

Denne kontrol bygger på ISO-standard 2859 vedrørende kontrol med alternativ klassifikation, og der anvendes et acceptabelt kvalitetsniveau på 2,5%. Niveaueet for prøveudtagning svarer for ikke-destruktive prøver til niveau II i denne standard og for destruktive prøver, til niveau S 3.

1. FORSKRIFTER FOR BESTEMMELSE AF FÆRDIGPAKNINGERNES FAKTISKE INDHOLD

Færdigpakningernes faktiske indhold kan måles direkte ved hjælp af vejeinstrumenter eller rumfangsmåleapparater eller, når der er tale om en væske, indirekte ved vejning af det indpakkeede produkt og måling af dets massefylde.

Uanset metode, må målesikkerheden ved bestemmelse af en færdigpaknings faktiske indhold højst være en femtedel af den negative tolerance, som gælder for færdigpakningens nominelle mængde.

Fremgangsmåden ved denne måling kan være foreskrevet i hver medlemsstats egne bestemmelser.

2. FORSKRIFTER FOR KONTROL AF PARTIER AF FÆRDIGPAKNINGER

Kontrollen af færdigpakningerne udføres ved prøveudtagning og omfatter to dele:

- en kontrol af det faktiske indhold af hver enkelt færdigpakning i prøven,
- en anden kontrol af det gennemsnitlige faktiske indhold af færdigpakningerne i prøven.

Et parti færdigpakninger betragtes som godkendt, hvis begge resultaterne af den todelte kontrol opfylder godkendelseskriterierne.

For begge disse kontroldele fastsættes to prøveudtagningsmuligheder:

- den ene til ikke destruktiv kontrol, det vil sige til en kontrol, der ikke medfører åbning af emballagen,
- den anden til destruktiv kontrol, det vil sige til en kontrol, der medfører åbning eller ødelæggelse af emballagen.

Denne sidstnævnte kontrol begrænses af økonomiske og praktiske grunde til det strengt nødvendige, og dens effektivitet er ringere end den førstnævntes.

Den destruktive kontrol skal således kun anvendes, når det ikke i praksis er muligt at anvendes en ikke destruktiv kontrol. Som almindelig regel anvendes den ikke på partier under hundrede enheder.

2.1. Partiinddeling af færdigpakninger

- 2.1.1. Partiet består af alle de færdigpakninger af samme type og samme fabrikat, som skal kontrolleres.

- 2.1.2. Når kontrollen af færdigpakningerne foretages ved enden af påfyldningsanlæggets transportbånd, skal partiets størrelse svare til anlæggets maksimale kapacitet pr. time.
I andre tilfælde begrænses partiets faktiske størrelse til 10 000 stk.
- 2.1.3. For partier på under 100 færdigpakninger foretages den ikke destruktive kontrol, hvis den finder sted, af hele partiet.
- 2.1.4. Forud for den kontrol, der er fastsat i punkterne 2.2 og 2.3, udtages vilkårligt fra partiet et tilstrækkeligt antal færdigpakninger, for at muliggøre gennemførelse af den kontrol, der kræver den største prøveudtagning.
Til den anden kontrol udtages det nødvendige antal prøver vilkårligt fra den første prøveudtagning og mærkes.
Mærkningen af disse udtagne prøver må være foretaget før målingerne påbegyndes.
- 2.2. **Kontrol af det tilladte mindsteindhold i en færdigpakning**
- 2.2.1. Det tilladte mindsteindhold findes ved at trække den negative tolerance fra færdigpakningens nominelle mængde.
- 2.2.2. De enkelte færdigpakninger fra partiet, der har et faktisk indhold, der er mindre end det tilladte mindsteindhold, benævnes fejlemner.
- 2.2.3. Til kontrol ved prøveudtagning skal et af følgende prøveudtagningskemaer (enkelt eller dobbelt) anvendes efter medlemsstaternes valg.
- 2.2.3.1. *Enkelt prøveudtagningskema*
- Antallet af kontrollerede færdigpakninger skal være lig med det antal, der i skemaet er foreskrevet for prøveudtagningen:
- hvis antallet af fejlemner, der konstateres blandt de prøveudtagne er mindre eller lig med godkendelseskriteriet, betragtes partier af færdigpakninger som godkendt for denne kontrol;
 - hvis antallet af fejlemner, der konstateres blandt de prøveudtagne, er større eller lig med kassationskriteriet, afvises partiet.
- 2.2.3.1.1. Skema for ikke destruktiv kontrol.

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Antal fejlemner	
		Godkendelses-kriterium	Kassations-kriterium
100 til 150	20	1	2
151 til 280	32	2	3
281 til 500	50	3	4
501 til 1 200	80	5	6
1 201 til 3 200	125	7	8
3 201 og derover	200	10	11

2.2.3.1.2. Skema for destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Antal fejlemner	
		Godkendelses-kriterium	Kassations-kriterium
uanset størrelse (≥ 100)	20	1	2

2.2.3.2. *Dobbelt prøveudtagningskema*

Antallet af først kontrollerede færdigpakninger skal være lig med det i skemaet angivne antal for første prøve:

- hvis antallet af fundne fejlemner, der konstateres i den første prøve, er mindre end eller lig med det første godkendelseskriterium, betragtes partiet som godkendt for denne kontrol;
- hvis antallet af fundne fejlemner, der konstateres i den første prøve, er større eller lig med det første kassationskriterium, afvises partiet;
- hvis antallet af fejlemner, der konstateres i den første prøve ligger mellem det første godkendelseskriterium og det første kassationskriterium, skal en anden prøve, hvis antal er anført i skemaet, kontrolleres.

Antallet af fundne fejlemner i første og anden prøve skal lægges sammen:

- hvis det sammenlagte fejlemneantal er mindre eller lig med det andet godkendelseskriterium, betragtes partiet som godkendt for denne kontrol;
- hvis det sammenlagte fejlemneantal er større end eller lig med det andet kassationskriterium, afvises partiet.

2.2.3.2.1. Skema for ikke destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøver			Antal fejlemner	
	Prøve-nummer	Antal	Sammen-lagt antal	Godken-delses-krite-rium	Kassa-tions-krite-rium
100 til 150	1.	13	13	0	2
	2.	13	26	1	2
151 til 280	1.	20	20	0	3
	2.	20	40	3	4
281 til 500	1.	32	32	1	4
	2.	32	64	4	5
501 til 1 200	1.	50	50	2	5
	2.	50	100	6	7
1 201 til 3 200	1.	80	80	3	7
	2.	80	160	8	9
3 201 og derover	1.	125	125	5	9
	2.	125	250	12	13

2.2.3.2.2. Skema for destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøver			Antal fejlemner	
	Prøve-nummer	Antal	Sammen-lagt antal	Godken-delses-krite-rium	Kassa-tions-krite-rium
uanset størrelse (≥ 100)	1.	13	13	0	2
	2.	13	26	1	2

2.3. **Kontrol af gennemsnit af det faktiske indhold af de enkelte pakninger i et parti færdigpakninger**

2.3.1. Et parti færdigpakninger betragtes som godkendt for denne kontrol hvis gennemsnittet $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$ af det faktiske indhold x_i af n færdigpakninger fra en prøveudtagning er større end følgende værdi:

$$Q_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-\alpha)}$$

I denne formel betyder:

- Q_n : færdigpakningens nominelle indhold,
- n : antallet af prøveudtagne færdigpakninger i prøven til denne kontrol,
- s : skønnet standardafvigelse i partiets faktiske indhold,
- $t_{(1-\alpha)}$: usikkerhedsfaktoren i studentfordelingen som funktion af antallet af frihedsgrader $v = n - 1$ og konfidenskoefficient $(1 - \alpha) = 0,995$.

2.3.2. Når målingen af det faktiske indhold af det i .^{te} emne af en prøveudtagning af n emner, benævnes x_i får man:

2.3.2.1. gennemsnittet af målingerne af prøveudtagningen ved udregning af:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2. skønnet standardafvigelse s ved udregning af:

- summen af målingernes kvadrater: $\sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2$
- kvadratet af målingernes sum: $\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$
- derefter $\frac{1}{n} \left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$
- den berigtigede sum $SC = \sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2 - \frac{1}{n} \left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$
- skønnet afvigelse $v = \frac{SC}{n-1}$
- skønnet standardafvigelse er $s = \sqrt{v}$

2.3.3. Godkendelses- og kassationskriterier for partier af færdigpakninger til kontrol af gennemsnittet:

2.3.3.1. Kriterier for ikke destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Kriterier for	
		godkendelse	kassation
100 til og med 500	30	$\bar{x} \geq Q_n - 0,503s$	$\bar{x} < Q_n - 0,503s$
> 500	50	$\bar{x} \geq Q_n - 0,379s$	$\bar{x} < Q_n - 0,379s$

2.3.3.2. Kriterier for destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Kriterier for	
		godkendelse	kassation
Uanset størrelse (≥ 100)	20	$\bar{x} \geq Q_n - 0,640s$	$\bar{x} < Q_n - 0,640s$